

วิธีคำเนินการวิจัย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

- เพื่อศึกษาความต้องการของครูใหญ่และครูโรงเรียนรายวิชาชีวศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการนิเทศการศึกษา โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา เอกชนในแต่ละประเภท คือ เกษตรกรรม อุตสาหกรรม พัฒยกรรมและศิลปหัตกรรม
- เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูใหญ่และครูโรงเรียนรายวิชาชีวศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่มีต่อความต้องการการนิเทศการศึกษา โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา เอกชนในแต่ละประเภท คือ เกษตรกรรม อุตสาหกรรม พัฒยกรรมและศิลปหัตกรรม
- เพื่อเสนอแนวปฏิบัติการนิเทศการศึกษาในโรงเรียนรายวิชาชีวศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพต่อสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา เอกชน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มประชากรประกอบด้วย ครูใหญ่โรงเรียนรายวิชาชีวศึกษา ครูสอนวิชาชีพ และครูสอนวิชาสามัญหรือวิชาสัมพันธ์ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคทั่วประเทศ จำนวน 260 โรงเรียน และครรุรวม 5,917 คน

การ เลือกกลุ่มตัวอย่างนี้ใช้ในการวิจัยกรังนี้ บุคคลโดยวิธีแบ่ง เป็นชั้น
 (Stratified Random Sampling) คำแนะนำการคัดคอกันนี้

1. สูตรขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตร

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

n = ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

N = ประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนเป็น .05¹

2. สูตรโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนทั้งหมด 150 โรงเรียน
 จาก 260 โรงเรียน

3. จากกลุ่มตัวอย่าง 150 โรงเรียน คัดเลือกตัวอย่างประชากรที่อยู่ใน
 ขอบข่ายการศึกษา คือ กรุณฑ์ทุกคนในโรงเรียนเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 150 คน

4. สูตรผู้สอนวิชาชีพโรงเรียน 2 คน 150 โรง ให้จำนวน 300 คน

5. สูตรผู้สอนวิชาศาสนา 1 คน 150 โรงเรียน ให้จำนวน

150 คน

รวมตัวอย่างประชากรทั้งสิ้นที่ใช้ในการวิจัย 600 คน

วิธีการนี้มหัศจรรย์

¹ Taro, Yamane, Statistics : In Introductory Analysis pp.580-581.

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยวิธีสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษา เพื่อเสนอแนวปฏิบัติการการนิเทศการศึกษา แบบสอบถามคัดล่าวนิเวศวิถีคำ เนินการสร้างคั้งนี้

1. การสร้างแบบสอบถามคำ เนินไปปานชัน ๆ กันนี้

1.1 ศึกษาหลักการนิเทศการศึกษา เทคนิคที่ใช้ในการนิเทศการศึกษา กระบวนการนิเทศการศึกษา ความต้องการค้นหาในนิเทศการศึกษา การบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา นโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน แผนปฏิบัติงาน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ระยะที่ 4 – 5, งานในคำแนะนำนักวิชาการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนและงานหั้งหนมคทที่โภคภูมิจังหวงของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ผลงานทางการวิจัยค้นคว้าการจัดการศึกษา เอกชนของบุคคล และหน่วยงานราชการ แล้วนำมาจัดเป็นหมวดหมู่เพื่อจัดทำแบบสอบถาม

1.2 ลัมภามณฑ์ใหญ่โรงเรียนราชภาร婺ารช์ศึกษาและศึกษานิเทศกรรมอาชีวศึกษา รวมทั้งครุย์ส้อนในโรงเรียนราชภาร婺ารช์ศึกษาและนักวิชาการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนเพื่อหาข้อมูลประกอบการสร้างแบบสอบถาม เพื่อให้ ໄคแบบสอบถามที่ลับบูรณาพิสุทธิ์

1.3 อาศัยประสบการณ์ของผู้วิจัยเอง เพราะผู้วิจัยปฏิบัติงานในสังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน รวมทั้งลีน 10 ปี จากประสบการณ์ทำให้สามารถ และเข้าใจงานการนิเทศการศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนทั้งในส่วนที่ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนโภคภูมิดำเนินมาแล้วและส่วนที่ควรจะโภคภูมิคือไป

1.4 จากการนิเทศการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนในคันค่าง ๆ และงานบริหาร นิเทศการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนในคันค่าง ๆ และงานบริหาร

งานวิชาการของโรงเรียนมีรูปแบบศึกษา เน้นว่าควรจัดหมายความช่องทางการให้ดังนี้

1.4.1 หน้าที่ค้านการนิเทศการสอน

1.4.2 หน้าที่ค้านการพัฒนาหลักสูตรรวมกับศึกษานิเทศก์

การณาธิรัฐศึกษา

1.4.3 หน้าที่ค้านการพัฒนาบุคลากร

1.4.4 หน้าที่ค้านการการจัดบริการและส่งเสริมทางการศึกษา

1.4.5 หน้าที่ค้านการวางแผนวิจัยและประเมินผล

จากลักษณะงานทั้ง 5 ข้อข้างนี้ ไก่คำน้ำศึกษารายละเอียดของแต่ละข้อโดยอีกครั้งหนึ่ง โดยคำแนะนำอย่างใกล้ชิดจากอาจารย์ที่ปรึกษา ไก่คำคัญความสำคัญ ปรากฏผลดังนี้

1. ความต้องการค้านการนิเทศการสอน 13.92 %

2. ความต้องการค้านการพัฒนาหลักสูตร 17.72 %

3. ความต้องการค้านการพัฒนาบุคลากร 26.58 %

4. ความต้องการค้านการจัดบริการและส่งเสริมทางการศึกษา 22.78 %

5. ความต้องการค้านการวางแผน วิจัยและประเมินผล 18.79 %

2. กิจกรรมของคณาจารย์

รูปคณาจารย์ในแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นคณาจารย์เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบการจารสอน เป็นคณาจารย์ที่มุ่งงานขอเท็จจริง เกี่ยวกับ เพศ อายุ ระยะ เวลาที่ปฏิบัติงาน ตำแหน่ง ประ เทศวิชาที่โรงเรียน เปิดสอน เพื่อทราบข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามประกอบการวิจัย

ตอนที่ 2 เป็นคำถามที่เกี่ยวกับความต้องการนิเทศการศึกษาประเพณีเป็นกา (Rating Scale) โดยแบ่ง เป็นมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ให้คะแนนเป็น 5, 4, 3, 2 และ 1 ตามลำดับ

มากที่สุด หมายความว่า ต้องการให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนปฏิบัติงานนิเทศค้านนั้นมากที่สุด

มาก หมายความว่า ต้องการให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนปฏิบัติงานนิเทศค้านนั้นมาก

ปานกลาง หมายความว่า ต้องการให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนปฏิบัติงานนิเทศค้านนั้นพอสมควร

น้อย หมายความว่า ต้องการให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนปฏิบัติงานนิเทศค้านนั้นน้อย

น้อยที่สุด หมายความว่า ต้องการให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนปฏิบัติงานค้านนั้นน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานนิเทศการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน แบ่ง เป็น 2 ลักษณะ คือ

ลักษณะที่ 1 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งแบ่ง เป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก น้อย น้อยที่สุด และไม่เป็นปัญหา ให้คะแนนเป็น 1, 2, 3, 4 และ 5 ตามลำดับ

ลักษณะที่ 2 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open-Ended) เปิดโอกาสให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นตามความต้องการของคนร่วมทั้งสิ้น 5 ค้าน คือ

1. ปัญหาและขอเสนอแนะด้านการนิเทศการสอน
2. ปัญหาและขอเสนอแนะด้านการพัฒนาหลักสูตร
3. ปัญหาและขอเสนอแนะด้านการพัฒนาบุคลากรและการจัดโครงการ
4. ปัญหาและขอเสนอแนะด้านการจัดบริการและส่งเสริมทางการศึกษา
5. ปัญหาและขอเสนอแนะด้านการวางแผน วิจัยและประเมินผล

3. ความเห็นตรงของแบบสอบถาม

แบบสอบถามบางตอนตามที่สร้างขึ้นครั้งแรกมีจำนวนทั้งสิ้น 99 ข้อ เพื่อจะหาความเห็นตรงตามเนื้อหาและโครงสร้างนั้น ผู้จัดได้อ้างถึงหลักการนิเทศการศึกษาจากคณาจารย์ภาควิชาบริหารการศึกษา 3 ท่าน อาจารย์ภาควิชามหยมศึกษา 1 ท่าน ผู้บริหารโรงเรียนราชภัฏราชวิเชียรศึกษา 2 ท่าน ศึกษานิเทศกรรมอาชีวศึกษา 1 ท่าน นักวิชาการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน 2 ท่าน รวมเป็น 9 ท่าน ช่วยกันปรับปรุงความเกณฑ์ ดังนี้

1. ข้อกระทรงค้าง ๆ ในแบบสอบถามครอบคลุมเกี่ยวกับการจัดการนิเทศการศึกษาในโรงเรียนราชภัฏราชวิเชียรศึกษา หรือไม่ การแก้ไขปรับปรุง เป็นอย่างใด
2. ภาษาที่ใช้ในข้อกระทรงค้าง ๆ สื่อความหมายหรือไม่
3. ขอเสนอแนะเพิ่มเติมสำหรับการสร้างแบบสอบถาม เพื่อให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

นี้เขียนภาษาไทย 9 ท่าน ไก่พิจารณาตรวจสอบแล้ว ผู้จัดได้ปรับปรุง เหลือ 37 ข้อ เสนออาจารย์ควบคุมการวิจัย เพื่อจัดแบบสอบถามฉบับทดลองใช้ต่อไป

การทดลองแบบสอบถาม

แบบสอบถามซึ่งผ่านอาจารย์ควบคุมการวิจัยไก่พิจารณาแก้ไขปรับปรุงร่วมกับผู้จัดนั้นได้ขอหนังสือแนะนำตัวจากหัวหน้าภาควิชา เพื่อไก่นำไปทดลองใช้ (Try-Out)

กับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) ก้ายคนเองในโรงเรียนราชภัฏ
ราชบุรีศึกษาในกรุงเทพมหานคร รวม 5 โรงคือ

1. โรงเรียนคุณิตพานิชยการ
2. โรงเรียนสื่อสารพาณิชยการ
3. โรงเรียนมิตรผลพาณิชยการ
4. โรงเรียนแพนดอร์แลและการบัญชีพะนังครชุรกิจ
5. โรงเรียนกิตติพานิชยการ

รวมกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1. ครูใหญ่ 5 คน
2. ครูสอนวิชาชีพ 10 คน
3. ครูสอนวิชาสามัญหรือวิชาลัมพันธ์ 5 คน

ไคร้นแบบสอบถามคืนทั้งสิ้น 17 ฉบับ

การหาค่าความเชื่อมั่น

ให้หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สูตรของ P.J Rulon¹

ทุนยุวชนเพื่อการ
อุดหนุนการณ์มหาวิทยาลัย

¹ P.J Rulon จ้างถึงใน ประชุม บรรณสูตร, ศูนย์เพื่อการวิจัยทาง
พุทธกรรมศาสตร์, (กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาวิจัยการกีฬาฯ คณะกรุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2524), หน้า 18.

$$r_{tt} = \frac{1 - \frac{\sum d^2}{\sum x^2}}{N}$$

$$\sum d^2 = \frac{\sum x^2}{N} - \left(\frac{\sum x}{N} \right)^2$$

$$\sum x^2 = \frac{\sum x^2}{N} - \left(\frac{\sum x}{N} \right)^2$$

ได้ค่าความเชื่อมั่น = .99 ซึ่งได้แสดงถึงผลและวิธีการคำนวณไว้ในภาคผนวกแล้ว

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการแจกแบบสอบถามไปยังตัวอย่างประชากรและเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยดังนี้

1. ขอหนังสือ ขอความร่วมมือจากหัวหน้าภาควิชาบริหารการศึกษาไปยังเด部分การ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เพื่อแจ้งขอความร่วมมือไปยังโรงเรียนรายภูมิอาชีวศึกษาในกลุ่mtัวอย่างประชากร

2. ส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ โดยพิมพ์ซื้อที่อยู่ของผู้วิจัย เพื่อให้ส่งกลับคืนได้พร้อมหั้งปีกแสตนด์ไว้เรียบร้อย แบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด 600 ฉบับ ได้รับคืน 435 ฉบับคิดเป็นอัตรา 72.50 % ค้างคาร่างที่ 1

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปและได้รับคืน

กลุ่มประชากร	ส่งไป	ได้รับคืน	อัตรา%
ครูใหญ่	150	111	74.00
ครุวิชาชีพ	300	214	71.33
ครุวิชาสามัญ	150	110	73.33
รวม	600	435	72.50

จากตารางที่ 1 แบบสอบถามที่ส่งไปยังครูใหญ่ 150 คน ได้รับคืน 111 คน
 กิตเป็นร้อยละ 74 ส่งไปให้ครูวิชาชีพ 300 ได้รับคืน 214 คน กิตเป็นร้อยละ 71.33
 และส่งไปให้ครูวิชาสามัญ 150 คน ได้รับคืน 110 คน กิตเป็นร้อยละ 73.33 รวม
 แบบสอบถามที่ได้รับคืน 435 คน จากการนวนแบบสอบถามที่ส่งไปหั้งหมด 600 คน
 กิตเป็นร้อยละ 72.50

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้รับแบบสอบถามคืนมาแล้ว ผู้วิจัยได้เสนอข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้
 คอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS (Statistic Package for the Social Science) ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูล เกี่ยวกับสถานภาพของบุคคลแบบสอบถาม แยกเป็น^{*}
 ข้อมูล เกี่ยวกับ เพศ อายุ ภูมิทางการศึกษา คำແนงหน้าที่ เวลาที่กำรงำนคำແนง ประเภท
 วิชาที่โรงเรียนปีก่อน โดยใช้อัตรา.r้อยละ และนำเสนอด้วยรูปตารางประกอบความเรียง
 โดยแยกตามประเภทวิชา

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูล เกี่ยวกับความต้องการการนิเทศการศึกษาของครูใหญ่
 และครูวิชาชีพในแต่ละประเภท คือ เกษตรกรรม อุตสาหกรรม พาณิชยกรรมและศิลปหัตถกรรม
 หากาเดี่ย (X) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของแต่ละข้อแยกตามประเภทวิชา

ระดับความคิดเห็นในตอนที่ 2 ความต้องการการนิเทศคิดเป็นคะแนน ดังนี้ คือ

มากที่สุด	= 5
มาก	= 4
ปานกลาง	= 3
น้อย	= 2
น้อยที่สุด	= 1

หลังจากได้มา เดี่ยบแล้ว เพื่อสังเคราะห์ในการแปลความหมายจึงได้กำหนดช่วง ของคะแนนและความหมายของช่วงคะแนนเดี่ยบได้ดังต่อไปนี้

มากที่สุด	=	4.50 - 5.00
กลาง	=	3.50 - 4.49
ปานกลาง	=	2.50 - 3.49
น้อย	=	1.50 - 2.49
น้อยที่สุด	=	1.00 - 1.49

การนำเสนอ ไกด์เส้นอินรูปของตารางประกอบความเรียงสำหรับการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเดี่ยบของคะแนนทั้ง 3 กลุ่มคือ กราฟแท่ง กราฟวิชาชีพ และกราฟวิชาสามัญ หรือวิชาสัมพันธ์ ใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) และเมื่อพิจารณาความแตกต่างก็จะทดสอบโดยใช้ S Method ของ เชพเพ่¹ ส่วนแบบบัญชีการนิเทศการศึกษานั้น ไกด์เส้นอินรูปประกอบกระบวนการเรียนรู้ ผลลัพธ์ของการเรียนรู้

สำหรับค่อนที่ 3 ชั้นประกอบด้วยแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) เปิดกว้าง (Open-Ended) นั้น แบบสอบถามปลายมิติด้วยรหัสคับความเห็น ดังนี้

รุ่นพัฒนาระบบทั่วไทยลัย

¹ Henry E. Garrett, and R.S. Woodworth, Statistics in Psychology and Education (Bombay : Takils, teffer and Simons Private, 1967), pp.290-291.

มากที่สุด	=	1
มาก	=	2
น้อย	=	3
น้อยที่สุด	=	4
ไม่เป็นปัญหา	=	5

การแปลความหมายของคะแนนในตอนที่ 3 ของแบบสอบถามปลายปีนี้
ได้กำหนดช่วงคะแนนดังนี้

ไม่เป็นปัญหา	=	4.50 – 5.00
เป็นปัญหาน้อยที่สุด	=	3.50 – 4.49
เป็นปัญหาน้อย	=	2.50 – 3.49
เป็นปัญหามาก	=	1.50 – 2.49
เป็นปัญหามากที่สุด	=	1.00 – 1.49

การนำเสนอได้เสนอในรูปของตารางรวมทั้ง 4 ประเทวิชา คือ เกมตรกรรม อุตสาหกรรม พลเมชยกรรมและศิลปหัตกรรม โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ประกอบความเรียง

สำหรับความเห็นปลายปีนี้ได้สรุปในรูปตารางความถี่ของความคิดเห็น ประกอบความเรียง

สถิติที่ใช้

การคำนวณหาค่าเฉลี่ย ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเชิงวิเคราะห์โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) นั้น สามารถคำนวณได้จากสูตร ดังนี้

$$1. \text{ ร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม}}{\text{จำนวนประชากรทั้งหมด}} \times 100$$

2. ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ในสูตร

$$\bar{x} = \frac{\sum fx}{N}$$

เมื่อ $\sum fx$ = ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N = จำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากร²

3. ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ในสูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum fx^2}{N} - \left(\frac{\sum fx}{N} \right)^2}$$

เมื่อ S.D. = ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum fx$ = ผลรวมของผลคูณระหว่างคะแนนกับความถี่

$\sum fx^2$ = ผลรวมของผลคูณระหว่างคะแนนกับลังสอง
กับความถี่

N = จำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากร

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹ ประกอบ กรรมสูตร, สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู (กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช 2517), หน้า 41.

² เรื่อง เคียวกัน, หน้า 51 – 52.

4. การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - Way Analysis of Variance) ใช้สูตร

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

$$MS_b = \frac{SS_b}{K-1}$$

$$MS_w = \frac{SS_w}{N-K}$$

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

$$SS_b = n_1(\bar{x}_1 - \bar{x}_t)^2 + n_2(\bar{x}_2 - \bar{x}_t)^2 + n_3(\bar{x}_3 - \bar{x}_t)^2$$

$$SS_w = (n_1)(S.D_1)^2 + (n_2)(S.D_2)^2 + (n_3)(S.D_3)^2$$

$$SSt = SSb + SS_w$$

df = ขั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
ของค่า F มีค่าเท่ากับ K - 1 และ N - K

F หมายถึงอัตราส่วนความแปรปรวน

MSb หมายถึงค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองระหว่างกลุ่ม

MSw หมายถึงค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองภายในกลุ่ม

n_1, n_2, n_3 หมายถึงจำนวนกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1, 2, และ 3
ตามลำดับ

$\bar{x}_1, \bar{x}_2, \bar{x}_3$ หมายถึงค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1, 2 และ 3 ตามลำดับ

$S.D_1, S.D_2, S.D_3$ หมายถึงค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มที่ 1, 2
และ 3 ตามลำดับ

K หมายถึง จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

$$N = \text{หมายถึง ผลรวมของจำนวนกลุ่มตัวอย่าง}^1$$

ตัวค่า F ที่ได้จากการคำนวณโดยกว่า F จากตารางที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 หมายความว่า ความคิดเห็นของแต่ละกลุ่มโดยเฉลี่ยแล้วไม่แตกต่างกัน แต่หากตัว F ที่ได้จากการคำนวณเท่ากันหรือมากกว่าตัวค่า F จากตารางที่ระดับความมีนัยสำคัญ ..05 หมายความว่า ความคิดเห็นของแต่ละกลุ่มโดยเฉลี่ยแตกต่างกัน

5. ในกรณีที่ตัวค่า F ที่ได้จากการคำนวณมีความมากกว่า F จากตาราง ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 หมายความว่า ความคิดเห็นของแต่ละกลุ่มโดยเฉลี่ยแล้วแตกต่างกัน นั้นจึงทำการทดสอบหาความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างประชากรโดยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffe's Test for multiple)

$$\text{โดยมีสูตร } F = \frac{(\bar{x}_1 - \bar{x}_2)^2}{MS_w (\frac{1}{N_1} + \frac{1}{N_2}) (K-1)}$$

เมื่อ $\bar{x}_1, \bar{x}_2$ คือค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ต้องการทดสอบความแตกต่างโดยการหาค่าครั้งละคู่คือ

N_1, N_2 คือจำนวนคนในแต่ละกลุ่ม เมื่อหากตัว F ของกลุ่มใด

ให้ N ของกลุ่มนั้น เช่น N_1, N_2 และ N_3 ตามลำดับ คือความแปรปรวนภายในกลุ่ม

MS_w คือจำนวนกลุ่มทั้งหมด

K

¹ Henry D. Garrett, and R. S. Woodworth, Statistics in Psychology and Education (Bombay : Vakils, Feller and Simons Private, 1967), pp. 290- 291.

ขั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom) ของค่า F ตามสูตรที่
มีค่า = $K - 1$ และ $N - K^1$

หากค่า F ที่ได้จากการคำนวณจะยกเว้น F จากตารางที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 หมายความว่า หังส่องกลุ่มนี้มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

หากค่า F ที่ได้จากการคำนวณเท่ากันหรือมากกว่าค่า F จากตารางที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 หมายความว่า หังส่องกลุ่มนี้มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ศูนย์วิทยทรัพยากร บุคลากร暨มหาวิทยาลัย

---

¹ John T. Roscoe, Fundamental Research Statistics for The Behavioral Science (New York : Holt Pineheart 1969), pp. 240 - 241.